

07/01/2021

Ο δικός σου δράκος

Μια απίθανη περιπέτεια στο ωδείο

Μια μέρα που έπαιζα φλογέρα στο ωδείο, άκουσα τον ήχο ενός βιολιού. Έφραξα, όμως δεν βρήκα ούτε βιολί ούτε και βιολιστή! Πάραξευνέτηκα, όμως δεν μπόρεσα να μην μαγευτώ από τον υπέροχο ήχο, που ήταν πάρα πολύ γλυκός και ιδιαίτερα μαγευτικός. Τότε μπροστά μου εμφανίστηκε ένα παράξενο πλάσμα με γαλανά μάτια, λευκό τρίχωμα και λαμπερά γτερά που έπαιζε βιολί. Εγώ το πλησίασα λίγο και με φόβο το ρώτησα.

–Ποιος είσαι; Πού έμαθες τόσο καλά βιολί;

–Είμαι ο Βιολιστίνο, ο δράκος από το Τσίνο. Μου απάντησε

–Δράκος; Ρώτησα παραξευνεμένα

–Ναι, αλλά μην με φοβάσαι, μου είπε, δεν θα σου κάνω κακό κι επίσης μόνος μου έμαθα βιολί.

–Μόνος!!!;;;

–Κουφή είσαι; δεν ακούς; Με ρώτησε

–Όχι, ακούω! Του είπα

–Καλά, πως σε λένε; Με ρώτησε

–Είμαι η Ζωή. Απάντησα

–Εντάξει Ζωή, ανέβα στην πλάτη μου! Έίπε

–Γιατί;

–Θα δεις.

Όταν ανέβηκα στην πλάτη του, άρχισε να τρέχει με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

Έκλεισα τα μάτια μου, όμως, όταν τα άνοιξα, είπα με θαυμασμό.

–Βιολιστίνο τι όμορφα που είναι εδώ, πάνω από τα σύννεφα!

–Και που να δεις το καλύτερο...

Τότε ο Βιολιστίνο εξαφάνιστηκε. Εγώ τρόμαξα, όμως μετά κατάλαβα πως ήταν αόρατος.

–Θα παίζεις μουσική; Ρώτησα

–Αν παίζεις με την φλογέρα σου. Έίπε

—Εντάξει. Είπα

Τότε βγήκε ένας πιο γλυκός και μαγευτικός ήχος από πριν και ο Βιολιστίνος μου είπε.

—Είδες; Μόνος αν παίζεις, είναι ωραία, αλλά, μαζί με φίλο, υπέροχα! Αυτά είπε και ξαναπήγε στο ωδείο.

Έτσι, κάθε απόγευμα, με παίρνει και περνάμε υπέροχα, εγώ, ο Βιολιστίνος και η μουσική!!!

Όταν γυρνάω, η δασκάλα της μουσικής με ρωτάει πού ήμουν κι εγώ της απαντώ πως έχασα την πόρτα. Ευτυχώς με πιστεύει κι ας παραξευενέεται αρκετά επειδή πάω τρία χρόνια και ποτέ δεν έχω χάσει την πόρτα. Μακάρι να μην καταλάβει τίποτα...

Ζωή!